

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 297/2025
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца Република Србија - Виши суд у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Београд, против извршног дужника АА, из ..., чији је пуномоћник Бранко Мунижаба, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање о приговору извршног повериоца изјављеном против решења јавног извршитеља Милице Митровић ИНТ 18/24 од 26.03.2025. године.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Милице Митровић ИНТ 18/24 од 26.03.2025. године, обустављен је извршни поступак и обавезан је извршни поверилац Република Србија - Виши суд у Београду да на име одмерених трошкова извршења, плати износ од 35.222,97 динара, на рачун јавног извршитеља. Против наведеног решења извршни поверилац је изјавио приговор и списи предмета су достављени Вишем суду у Београду на одлучивање.

Виши суд у Београду је у прилогу акта Ипв 15/25 од 08.09.2025. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду јавни извршитељ Милица Митровић доставила спис ИНТ 18/24, ради одлучивања о приговору извршног повериоца изјављеном против решења ИНТ 18/24 од 26.03.2025. године, па како је у предметном поступку, као извршни поверилац означен Виши суд у Београду, дакле странка у поступку, налази да су се стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. По ставу 8. истог члана предвиђено је да предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана, а о захтеву надлежног суда одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Имајући у виду да је против решења којим је обустављен поступак извршења, извршни поверилац Виши суд у Београду, изјавио приговор Вишем суду у Београду и који би требало да одлучује о изјављеном приговору, Врховни суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године.. „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни суд одредио Виши суд у Панчеву за одлучивање о изјављеној жалби.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић